

- 9) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2016/943 την έννοια ότι το δικαστήριο, αφού απορρίψει το αίτημα του προσφεύγοντος για προσκόμιση εμπιστευτικών πληροφοριών, οφείλει να εξετάσει αυτεπαγγέλτως τη σημασία των στοιχείων των οποίων η απώλεια του εμπιστευτικού χαρακτήρα ζητείται, καθώς και την επιρροή που ασκούν στη νομιμότητα της διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης;
- 10) Λαμβανομένης υπόψη της απόφασης του Δικαστηρίου της 3ης Οκτωβρίου 2019, *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj* 93 (³), μπορεί ο λόγος αποκλεισμού των προμηθευτών που προβλέπεται στο άρθρο 57 παράγραφος 4 στοιχείο η', της οδηγίας 2014/24 να εφαρμόζεται κατά τρόπο ώστε το δικαστήριο, κατά την εξέταση διαφοράς μεταξύ προμηθευτή και αναθέτουσας αρχής, να μπορεί να αποφασίσει αυτεπαγγέλτως, ανεξάρτητα από την εκτίμηση της αναθέτουσας αρχής, ότι η οικεία προσφέρουσα, ενεργούσα με δόλο ή από αμέλεια, παρέσχε στην αναθέτουσα αρχή παραπλανητικές, ψευδείς πληροφορίες και, συνεπώς, έπρεπε να αποκλειστεί από τη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης;
- 11) Πρέπει το άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχείο η', σε συνδυασμό με την αρχή της αναλογικότητας του άρθρου 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/24, να ερμηνευθεί και να εφαρμοσθεί υπό την έννοια ότι, όταν εθνική νομοθεσία προβλέπει, σε περίπτωση υποβολής ψευδών πληροφοριών, πρόσθετες κυρώσεις (πέραν του αποκλεισμού από τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων), οι κυρώσεις αυτές μπορούν να επιβάλλονται μόνο με βάση την αρχή της προσωπικής ευθύνης, ιδίως όταν οι ψευδείς πληροφορίες παρέχονται μόνο από ορισμένους από εκείνους που συμμετείχαν από κοινού στη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης (για παράδειγμα, από έναν από τους εταίρους);

(¹) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάρτιση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

(²) ΕCJ:EU:C:2017:338.

(³) Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33).

(⁴) Οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, περί προστασίας της τεχνολογίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψη τους (ΕΕ 2016, L 157, σ. 1).

(⁵) C-267/18, ΕCJ:EU:C:2019:826

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil du Contentieux des Étrangers (Βέλγιο) στις 20 Δεκεμβρίου 2019 – X κατά État belge

(Υπόθεση C-930/19)

(2020/C 77/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil du Contentieux des Étrangers

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: X

Καθού: État belge

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει το άρθρο 13, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (¹), στα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον προβλέπει ότι το διαζύγιο, η ακύρωση του γάμου ή η λήξη της καταχωρισμένης συμβίωσης δεν συνεπάγεται απώλεια του δικαιώματος διαμονής των μελών της οικογένειας του πολίτη της Ένωσης που δεν είναι πολίτες κρατους μέλους –ιδίως αν αυτό υπαγορεύεται από ιδιαιτέρως δυσχερείς

καταστάσεις, όπως στην περίπτωση που το μέλος της οικογένειας υπήρξε θύμα ενδοοικογενειακής βίας ενόσω υφίστατο ο γάμος ή η καταχωρισμένη συμβίωση, αλλά μόνον υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδιαφερόμενοι αποδεικνύουν ότι είναι μισθωτοί ή ότι διαθέτουν επαρκείς πόρους για τους ίδιους και για τα μέλη της οικογένειάς τους, ούτως ώστε να μην επιβαρύνουν κατά τη διάρκεια της παραμονής τους το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας του κράτους μέλους υποδοχής, και ότι έχουν πλήρη ασφαλιστική κάλυψη ασθενείας στο κράτος μέλος υποδοχής, ή ότι είναι μέλη της ήδη συσταθείσας στο κράτος μέλος υποδοχής οικογένειας ενός προσώπου το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις αυτές, μολονότι το άρθρο 15, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης⁽²⁾, το οποίο προβλέπει την ίδια δυνατότητα διατήρησης του δικαιώματος διαμονής, δεν εξαρτά την εν λόγω διατήρηση από την τελευταία ως άνω προϋπόθεση;

(¹) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ 2004, L 158, σ. 77).

(²) ΕΕ 2003, L 251, σ. 12.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 30 Δεκεμβρίου 2019 – Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers κατά Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

(Υπόθεση C-940/19)

(2020/C 77/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers

Καθών: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Προδικαστικό ερώτημα

Εμποδίζει το άρθρο 4στ, παράγραφος 6, της οδηγίας 2005/36/ΕΚ της 7ης Σεπτεμβρίου 2005⁽¹⁾ τα κράτη μέλη να θεσπίσουν τη δυνατότητα μερικής πρόσβασης σε οποιοδήποτε από τα επαγγέλματα στα οποία εφαρμόζεται ο μηχανισμός αυτόματης αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων, ο οποίος προβλέπεται από τις διατάξεις του κεφαλαίου III του τίτλου III της ίδιας οδηγίας;

(¹) Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ 2005, L 255, σ. 22).